

Novel·la

Crítica elegant al funcionariat

Lluís Lloret

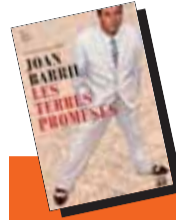
El món dels funcionaris, en especial a l'Estat espanyol, sempre ha estat criticat perquè, en no poder ser acomiadats, tendeixen (o això afirma el tòpic, molt contrastat) a un relaxament laboral de vegades extrem. Si afegim l'habitual lentitud de moviment i de reacció del paquiderm burocràtic que és qualsevol institució pública (i de qualsevol color polític), és lògic que tinguin lloc situacions absurdes i que es doni una certa actitud de contagi a l'hora de no fer més que el del costat, si no és per guanyar punts davant un superior. Això ha afavorit desenes d'acudits, però ens arriba una novel·la que va més enllà.

Antònia Carré-Pons, que fins avui havia publicat una novel·la juvenil (*I què faràs ara, Clara?*, 2001) i un llibre de prosa poètica (*Abecedari ignot*, 2005), ens presenta una novel·la en què narra com és una jornada laboral en una conselleria. Ha triat la d'Educació perquè és la que coneix: hi treballa. I en aquest àmbit ens presenta una petita mostra d'espècimens, cal deduir que inspirats en casos reals, tot i que no inicia l'obra amb la clàssica nota que tota semblança és pura coincidència; potser és intencionada i prudentment maquillada.

El que podria haver estat una *nouvelle* (116 pàgines) de graciets i venjances personals disfressades és, en canvi, una narració molt ben escrita i estructurada que defuig l'acudit fàcil, la paròdia sagnant, l'esperpent que practiquen altres autors en obres semblants. Les situacions i personatges resulten versemblants i ja contenen una càrrega humorística involuntària i prou elements d'anàlisi social per poder fer una lectura crítica. Carré-Pons concedeix al lector la possibilitat de treure les conclusions més adients, sense subratllats impertinents, també habituals en altres autors. "La realitat convertida en ficció pot perdre tota la versemblança", afirma Daniel, un personatge madur, degradat de càrrec, que escriu una novel·la, si fa no fa, com la que llegim.

Altres personatges són una telefonista que *preveu* atacs de migranya, es nega a fer fotocòpies i s'emporta material d'oficina per als seus fills; una secretària inútil que té la plaça perquè és la dona d'un alt càrrec polític (és un secret que tothom coneix, com que ha caigut en la cadena d'operacions estètiques); una tècnica administrativa que vol desprestigiar un company amb fotos presumptament compromeses; un càrrec que fa aparicions testimonials interrompudes per trucades al mòbil; una cap de servei absolutament inútil que s'atribueix l'autoria d'informes que han escrit altres i que aplica a les reunions tècniques *new age* ridícoles... etcètera.

Jo també vull ser funcionari, que no transmet precisament aquest desig (o sí, va a gustos), mostra, centrat en el sector del funcionariat, les misèries humanes que es poden donar a moltes professions. Una obra elegant que manté el to i el ritme fins al final, sense sotrats ni cops amagats. I deixa un regust final de resignació, com si ens diguéssim a nosaltres mateixos: "Això és així i no s'hi pot fer res", doncs millor que ens ho agafem amb bon humor. *

Les terres promeses

Autor: **Joan Barril**
Premi Sant Joan
Edicions **62**
Barcelona **2010**
Preu: **19,50 euros**
Pàgines: **244**

Joan Barril va guanyar l'últim premi Sant Joan de novel·la amb aquesta ficció envoltada de fets reals

JOSEP LOSADA

Jo també vull ser funcionari

Autora: **Antònia Carré-Pons**
Editorial: **Proa**
Barcelona, **2010**
Pàgines: **116**
Preu: **15,90 euros**

L'any de la plaga

Autor: **Marc Pastor**
Editorial: **La Magrana**
Barcelona, **2010**
Pàgines: **368**
Preu: **19 euros**

Marc Pastor és mosso d'esquadra

ROBERT RAMOS

